

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4195/2022
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубинко Словић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод и канализација“ из Крагујевца, ради поништаја уговорне одредбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 495/21 од 13.07.2021. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 495/21 од 13.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 495/21 од 13.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 495/21 од 13.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потрђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 17188/16 од 28.08.2018. године којом је, у ставу првом изреке, одбијен тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је члан 6. Споразума о регистрацији привременог корисника закључен између парничних странака 17.12.2009. године који гласи: „место примопредаје је централни водомер који је меродаван за обрачун потрошње, па је обавеза потрошача да осим потрошње регистроване на његовом контролном водомеру плати и део разлике између потрошње регистроване на централном водомеру и збира потрошње регистроване на контролним водомерима свих потрошача, а сразмерно свом процентуалном учешћу у укупној потрошњи апсолутно ништава одредба споразума, као неоснован, док је ставом другим изреке одлучено да свака странка сноси трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном поступку нижестепени судови су одбили захтев тужиоца којим је тражио да се утврди апсолутна ништавост одредбе члана 6. Споразума о регистрацији привременог корисника закљученог између парничних странака 17.12.2009. године. Имајући у виду разлоге из којих је одбијен тужбени захтев, да је оспорена одредба у свему у складу са позитивним прописима и није у супротности са начелима једнакости и забрани злоупотребе права, а проблем у плаћању потрошње воде за домаћинства која се водом снабдевају преко централног и контролног водомера и која не плаћају њен утрошак је питање извршења уговора а не ништавости. Поред тога с обзиром на то да тужилац уз ревизију није доставио судске одлуке којима је у овој врсти спора одлучено другачије то нема потребе за уједначавањем судске праксе. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са вежећим тумачењем права и владајућим правним схватањима у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, тако да не постоји ни потребе за новим тумачењем права.

На основу изнетог применом члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. и 03. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. док се према ставу 4. споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 1.) док је одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору поднета је 19.12.2016. године, а вредност предмета спора опредељена износом од 10.000,00 динара. Имајућу у виду да се у конкретном ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у коме је вредност предмета спора опредељен износом који на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС, то значи да је побијана одлука донета у спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена сходно члану 479. став 6. ЗПП.

Стога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић